

MARJAN LOBODA

¡Gracias, Argentina!

La colectividad eslovena rinde homenaje al Libertador General San Martín y a sus héroes caídos en la lucha contra el comunismo
Plaza San Martín, 7 de junio de 1998

Al terminar la segunda guerra mundial en el año 1945, sobre la mitad de Europa cayó la tristemente célebre cortina de hierro. El régimen perverso nazi-fascista fue sustituido por la criminal dictadura comunista. Entre los que sufrieron este trágico destino estuvo también el pueblo esloveno, en aquel entonces incluido en el estado Yugoslavo. Como tristes secuelas de estos flagelos quedaron innumerables fosas comunes con decenas de miles de víctimas inocentes masacradas a mansalva.

Finalizada la guerra, cerca de 12.000 hombres jóvenes, integrantes del ejército nacional esloveno, se rindieron a las tropas inglesas en la vecina Austria, pidiendo asilo y protección ante el avance del ejército ruso, que instaló en el poder en nuestro país a los secuaces del comunismo internacional bajo el mando del dictador Tito. Con un engaño vil los ingleses entregaron desarmados a estos hombres a sus mortales enemigos, los guerrilleros comunistas, quienes en el transcurso de junio de 1945, más de un mes después de terminada la guerra, los masacraron des-

piadadamente y los tiraron a las fosas comunes esparcidas a lo ancho y a lo largo del territorio esloveno. Si comparamos el número de las víctimas con el total de la población, esa tremenda masacre significó para el pueblo esloveno tanto como si alguien hubiere matado a 250.000 jóvenes argentinos.

Hace 50 años los eslovenos libres, sobrevivientes de aquellas matanzas, hemos encontrado un nuevo hogar en la hospitalaria tierra argentina. Cuando en el año 1991 nuestra patria de origen recobró su libertad e independencia, nos reunimos en esta misma plaza para expresar nuestro júbilo ante tan grato acontecimiento. Nuestros corazones jubilosos albergaron la esperanza de que, desaparecida la funesta tiranía comunista, se haría justicia. Con inmenso dolor en el alma debemos reconocer hoy, a siete años del Estado Esloveno libre y democrático, que no se ha hecho lo necesario para esclarecer aquel horrendo crimen de lesa humanidad cometido en el año 1945. Las fosas comunes, llenas de víctimas inocentes, no han sido señaladas, ni debidamente conservadas. Todavía no han sido identificados ni procesados los culpables de la muerte de 12.000 jóvenes eslovenos. Siguen impunes esa y otras violaciones de los derechos humanos elementales. Al rendir homenaje a nuestros héroes, exigimos justicia, exigimos el esclarecimiento del holocausto del año 1945 y la condena y el castigo a los culpables, pues esos crímenes no prescriben. No habrá ni paz ni progreso para el Estado Esloveno sin el esclarecimiento y la condena de estos hechos aberrantes.

Hoy nos hemos reunido en esta histórica plaza para rendir homenaje al ilustre Libertador General José de San Martín, símbolo de justicia y libertad para todas las naciones. También venimos para decir públicamente: Gracias, Argentina! Gracias por tu generosidad al recibir hace 50 años a los sobrevivientes del holocausto esloveno!

Gloria al Libertador General José de San Martín! Gloria a los mártires eslovenos! Al gran pueblo Argentino, salud!

Foto: Marko Vombegar

Venez pred spomenik generala San Martina polagajo (od leve): podpredsednik ZS Lojze Rezelj, predstavnik veleposlaništva Tomaž Kunstelj, predsednik ZS Marjan Loboda in podpolkovnik Emil Cof, po činu najvišji živeči domobranski oficir

Nov napad na Drobniča

Državni svet (senat) je 3. junija po obširni razpravi o predlogu državnega svetnika Franca Batagelja za uvedbo parlamentarne preiskave o izjavi generalnega državnega tožilca Antona Drobniča o državnem prazniku 27. aprilu sprejel sklep, v katerem ocenjuje, da so politično sporne izjave neprimerne in znak podcenjevanja slovenske državnosti. Zato državni svet Antona Drobniča poziva, naj odstopi s funkcije generalnega državnega tožilca. Ta predlog so državni svetniki podprli z 22 glasovi „za“ in 4 „proti“.

Kot piše Janez Markeš v 4. junija prvi številki novega slovenskega dnevnika Jutranc, je smisel vsega tega mogoče videti bolj kot utrjevanje strahu pred razrednim sovražnikom.

Generalnemu državnemu tožilcu Antonu Drobniču ob izteku osemletnega mandata verjetno ni bilo mogoče narediti boljše usluge, kot je bil ideološki linč, ki ga je v državnem svetu nadaljeval Franc Batagelj. Zoper Drobniča je namreč zahteval parlamentarno preiskavo zaradi njegove nedavne izjave o 27. aprilu, Najmanj, kar je mogoče videti, je, da je bil Batageljev namen prek državnega sveta predati vročo disciplinarno štafeto v roke Zmaga Jelinčiča, ta bi jo posadil za govornico in z njo uresničil svoje že dlje trajajoče napovedi o linčanju državnega tožilca. Tu pa, komično ali tragično, pravzaprav pridemo do bistva revolucije. Do pohoda velikih pravičniških besed prek ust kriminalcev.

Po Drobniču Drobnič?

Pod gornjim naslovom je 6. junija v Sobotni prilogi Dela tožilec iz Kopra Marjan Bobič napisal žolčen članek proti generalnemu državnemu tožilcu Antonu Drobniču, ki dobro prikazuje, zakaj je nastala današnja gonja proti njemu. Zaradi strahu! Prinašamo nekaj njegovih misli:

Sedanji generalni državni tožilec je prišel, toda ali bo res tudi odšel? Fizično vsekakor. Zadnjega dne v tem letu mu po zakonu preneha funkcija, saj je dopolnil 70 let starosti. Že zdaj pa posveča obilo naporov temu, da z njegovim odhodom ne ob odšla tudi njegova ideja političnega vodenja tožilske organizacije. Že nekaj časa se v vseh medijih pojavlja Barbara Brezigar v

sliki in besedi. Imenovanje gospe Barbare Brezigar na položaj generalne državne tožilke bi pomenilo veliko tveganje za politično neodvisnost državnega tožilstva in pravosodja sploh. Izpričano zaupanje sedanjega generalnega državnega tožilca do nje vzbujajo sum, da je tudi Barbara Brezigar enako politično opredeljena in bi utegnila svoje politične poglede uveljaviti pri tožilskih odločitvah.

Če pa bodo državni tožilci mirno gledali, kako jim bodo politični mešetarji postavili za generalno državno tožilko gospo Barbaro Brezigar, potem bodo izgubili še tisti kanček ugleda in samospoštovanja, ki ga morda še imajo.

Deklaracija o odnosu do preteklosti — izjava o narodni spravi

Predstavniki parlamentarnih političnih strank so 3. junija na sedmem delovnem sestanku dorekli besedilo deklaracije o odnosu do nekdanjega totalitarnega komunističnega režima, nato pa so se lotili tudi oblikovanja besedila izjave o narodni spravi. Predstavniki parlamentarnih strank se bodo ponovno sestali prihodnji ponedeljek. Kot je pojasnil Podobnik, je pri izjavi o narodni spravi ključna preambula. Na tem sestanku so dosegli temeljno usmeritev tega dokumenta. Na prihodnjem sestanku pa bi predstavniki že lahko dosegli tak napredek, da bi vodstva političnih strank dobila oba dokumenta v obravnavo in nato posredovala pripombe.

Vincencij Demšar (SKD) ni popolnoma

Danes objavljamo govor predsednika ZS Marjana Lobode ob poklonitvi pred spomenikom generala San Martina, ob letošnji spominski proslavi naših padlih.

V prihodnji številki bomo priobčili ves potek spominske proslave s fotografijami.

zadovoljen z današnjim sestankom. Poudaril je, da sam loči čas po vojni, ki ni tako problematičen, medtem ko se bodo glede obdobja med drugo svetovno vojno po njegovi oceni še lomila kopja. Sicer pa vidi zadosti volje, da se bodo stranke uspele uskladiti.

Predsednik ZLSD Borut Pahor je sestankom ocenil kot korak naprej že zato, ker so se stranke „končno lotile“ tudi dokumenta oziroma izjave o spravi. Ni sporno, da bo prvi del dokumenta zavrnil povojno komunistično izkušnjo, predvsem kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin. V dokumentu o narodni spravi pa se bo skušala doseči pomiritev, ki bo omogočila, da se polemike okrog zgodovine umaknejo iz dnevnega reda. Za ZLSD je pomembno, da se pozitivno vrednoti NOB in negativno kolaboracija ter politična izraba NOB za politično revolucijo. Verjetno bo še vedno slavila NOB. Ni še jasno, kakšna bo njihova končna dikcija, je dejal Pahor.

Sicer pa bo deklaracija o odnosu do nekdanjega totalitarnega komunističnega režima obravnavala obdobje po letu 1946, drugi dokument pa širše obdobje.

Po STA

STRAN 2:

Janša zahteva novo vlado

Janša predlaga prehodno strokovno vlado

Predsednik Socialdemokratske stranke Slovenije (SDS) Janez Janša je 3. junija predsednikom parlamentarnih strank poslal predlog o oblikovanju prehodne strokovne vlade, ki naj bi imela programsko in časovno omejen mandat, in sicer do predčasnih volitev maja prihodnje leto.

V SDS ocenjujejo, da je vladna koalicija v krizi, - težavnost koalicije pa priznava tudi sam premier - ki se kaže zlasti v vabilih posameznih vladnih strank na ločene pogovore z opozicijo. S predlogom o strokovni prehodni vladi pa želi stranka opozoriti tudi na nevdržnost ugotovitve, da sedanja vladna koalicija nima alternative.

Janša je opozoril na dva takšna primera v zadnjih letih, na Italijo in Češko. V SDS menijo, da je Slovenija v podobnem položaju, ker ni „realnih možnosti, da bi parlament, tudi če bi vlada odstopila, izglasoval predčasne volitve“.

Slovenija potrebuje strokovno prehodno vlado, ker je sedanja vlada neučinkovita, ker zamuja z reformami, davčno, pokojninsko in socialno ter reformo državne uprave, je pojasnil Janša in kot najbolj zaskrbljujoč podatek navedel stanje proračunskega primanjkljaja, ki naj bi po tujih virih znašal 6,4 odstotka BDP, vlada pa prikazuje bistveno nižjo številko. Po poročilu Mednarodnega denarnega sklada, opozarja Janša, naj bi „oblasti v Sloveniji lani začele izgubljati nadzor nad javnimi financami“, fiskalne napovedi za leto 1998 pa naj bi bile „zaskrbljujoče“. Med očitki SDS sedanji vladi je še njeno zamujanje s predlogom zaščitne zakonodaje, neučinkovita zunanja politika, slabe možnosti za vstop v NATO in neusklajenost vladnih strank pri oblikovanju izhodišč za rešitev vprašanj s Hrvaško.

In kakšno vlado predlaga Janša? Sestavljena naj bi bila iz strokovnjakov, ki niso člani vodstev političnih strank. Njen mandat bi bil programsko omejen na pet ciljev oziroma predlogov, ki bi jih oblikovala za sprejem v državnem zboru, in sicer: predloge pokojninske reforme, reforme državne uprave in sprememb volilnega sistema, ter predloga za pripravo harmonizacije zakonodaje za vstop v EZ in ureditve odnosov s Hrvaško.

Strokovna vlada bi delovala do maja

prihodnje leto, ko naj bi izvedli državnoborske volitve.

Za oblikovanje prehodne strokovne vlade je nujno soglasje vseh ali večine parlamentarnih strank, ugotavljajo v SDS.

Na vprašanje, kdo bi takšno vlado vodil, Janša ni želel odgovoriti, zatrnil je le, da Slovenija takšne ljudi ima. V zvezi z vlogo predsednika republike Milana Kučana pri morebitnem oblikovanju takšne vlade je Janša povedal, da pri dogovarjanju o oblikovanju takšne vlade nima pristojnosti. „Slejkoprej pa bo tudi on moral povedati svoje mnenje o stanju v državi,“ je dodal Janša.

O gornji iniciativi v SKD menijo, da Slovenija pred pomembnimi odločitvami potrebuje močno in politično enotno vlado, ki se jo lahko doseže samo s predčasnimi volitvami. Slovenski krščanski demokrati ne želijo izgubljati časa v škodo Slovenije z različnimi prehodnimi vladami, zato so v stranki prepričani, da so najboljši izhod iz te krize predčasne volitve. Krščanski demokrati pa ob tem še dodajajo, da je odločitev v rokah Slovenske ljudske stranke. V SKD menijo, da je čas za takšno vlado, ki je Sloveniji priborila samostojnost, mednarodno priznanje, slovenski tolar in ugled v svetu.

Predsednik Združene liste Borut Pahor se o predlogu za oblikovanje strokovne prehodne vlade ni opredelil, ker naj bi v stranki o njem še razmislili, medtem ko so Slovenski krščanski demokrati pobudo SDS o predčasnih volitvah podprli, ne pa tudi prehodne vlade.

Gregor Golobič je v imenu Liberalne demokracije predlog SDS označil zgolj za nadaljevanje ustavne obtožbe proti Janezu Drnovšku z drugimi sredstvi.

Predsednik Slovenske ljudske stranke (SLS) Marjan Podobnik pa ocenjuje, da v tem trenutku ni pravih razlogov za oblikovanje prehodne strokovne vlade, saj se prednostne naloge delovanja koalicije na podlagi koalicijske pogodbe približujejo temu cilju. Razpis predčasnih volitev pa bi vsaj začasno v slovenskem političnem prostoru le poglobil politična nasprotja in s tem oddaljil državo od reševanja zadev, ki so zdaj vendarle v ospredju delovanja koalicije.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerič

Precej vroče dni smo imeli pretekli teden, kljub temu da se v Argentini jesen že poslavlja in mrzle temperature naznanjajo skorajšen prihod zime. Vročina je seveda politične narave in v tem oziru lahko mirne duše napovemo, da bo pozimi kar vrelo.

NAVIDEŽNO PREMIRJE

Znano je, da položaj v peronistični stranki ni rožnat. Dejansko se je pred dnevi začelo že resno govoriti o razkolu. Potem ko je Duhalde zbral provincijske delegate v strankino narodno konvencijo (glej prejšnjo številko), je kazalo, da je spopad neizbežen in bi poraz enega povzročil odhod drugega. Oba, Menem in Duhalde, pa se dobro zavedata, da ne moreta niti sanjati o naslednji predsedniški dobi, če kandidirata na čelu razbite stranke.

Zato je razumljivo, da je prišlo do premirja, ki so ga sklenili zastopniki obeh skupin. Zedinili so se v tem, da odslej ne bo borbe za vodstvo stranke. Vse naj ostane po starem pod formalnim vodstvom Menema, medtem ko naj vsakdanje življenje stranke teče mirno pot naprej. Seveda, prvo vprašanje vsakega pametnega človeka je, koliko časa lahko tako premirje drži, če se med tem ne reši ključno vprašanje spora: kdo naj bo predsedniški kandidat na prihodnjih volitvah.

In prav v tem se ni nič spremenilo. Duhalde ne odstopi od svojega namena, da bi poizkusil doseči predsedništvo države; Menem pa vztrajno in dosledno vodi naprej svojo strategijo, ki naj ga pripelje do nove, tretje in doslej prepovedane kandidature. Dejansko je takoj nato, ko je bilo premirje sklenjeno, glavni štab menemizma razdelil med pristaše v poslanski zbornici in v senatu poseben obrazec, ki naj služi za predstavo na sodiščih, kjer naj dotični zahtevajo, da se Menemu dovoli ponovno kandidirati.

Poteza ni nova. Juridično stoji na isti nelegitimni zahtevi, da je ustavni člen, ki prepoveduje novo predsednikovo kandidaturu, neustaven. Tudi obrazec ni nov (nova je napaka v razpečanem besedilu, kjer je bila zapisana letnica 1889 namesto 1989); nova pa je tudi strategija, ki bo federalna sodišča širom države dejansko poplavila s temi zahtevki. Večkrat smo že omenjali, da menemizma ne skrbi dejstvo, da vsa nižja sodišča in sodne zbornice sistematično zavračajo te zahtevke: hočejo le, da vsi ti postopki pridejo pravočasno in v čim večjem številu do vrhovnega sodišča, kjer naj vladna večina odloči usodo v prid Menemu.

ŠE O OROŽJU IN DRUGIH TEŽAVAH

Čeprav zadeva tihotapljenja orožja ne bo odločila usode vlade, je vendar izredno važna. Dosedanja praksa je pokazala, da je menemizem pričel izgubljati priljubljenost (in glasove), čim je gospodarska stabilnost dobila domovinsko pravico in čim je opozicija spoznala, da je narod tenkočuten do problema korupcije.

Še ob vsaki dosedanji volitvi, ko je peronizem pričel izgubljati glasove, sta tako radikalizem kot Solidarna fronta našla ahilovo peto vlade prav v korupciji. In ta zadeva orožja tako čudno smrdi, da je vladnim možem kaj neprijetno. Celotno zadevo sedaj povezujejo še z umrlim Yabranom, da je afera bolj zaokrožena.

V zadnji številki smo omenili, da se je na tem pozorišču pokazal sirjski trgovec (tihotapec) Al Kassar, ki ima na grbi že nekatero aferico tudi v Argentini. Sedaj se je zvedelo (in vlada je morala priznati), da je preko njega izvedla več prodaj orožja v

inozemstvo. Ta je tudi sedaj vrgel v javnost povezavo med Yabranom in vlado še pred leti. Za njim je o istem predmetu govoril še brigadir Crespo, ki je bil leta 1989 vrhovni poveljnik letalstva. Sedanji delavski minister Ernan Gonzalez, ki je bil leta 1990 gospodarski minister, je za tem moral priznati, da se je večkrat sestel z Yabranom in da se je z njim pogajal glede podjetja Edcadassa, ki je tedaj prevzelo skrb nad celotnim tovornim transportom letališča Ezeiza. In vendar je Yabran do svoje smrti vztrajno zanikal, da bi bilo to podjetje njegova last. V Edcadassi naj bi bila tudi skrivnost tihotapljenja raznega blaga, pa baje tudi mamul in zlata, čigar vrednost sega v desetine in desetine milijard dolarjev. Tam je tudi zakopana skrivnost smrti brigadirja Etchegoyena, ki je storil samomor (?) ko je bil vodja carine.

Afera je zagorela, a vlada je trenutno ne zaustavlja. Vladni strateg bi jo radi celo pospešili, da čim prej dogori in ne bi motila prihodnje leto, ko bodo predsedniške volitve. Enako tudi z zadevo sodnika Leporacija, ki je nov primer sodne korupcije. Celotni sodni sistem je zašel v tako krizo, da narod nima vanj nobenega zaupanja. Nevarno pa je, da ni zaupanja niti med svetovnimi podjetniki. Posebna anketa, izvedena med 3000 podjetniki vsega sveta, kaže, da je Argentina pridobila na ugledu zaradi vodenja gospodarstva, a precej nazadovala zaradi korupcije. Tudi mednarodni kapital kritizira argentinske sodnike in argentinsko policijo.

CERKEV V SREDIŠČU ZANIMANJA

Druga anketa, izvedena v sami Argentini, pa kaže, da tudi domača družba kaj malo zaupa raznim ustanovam. Med temi uživa še največ ugleda katoliška Cerkev. Zato je razumljivo da tako vlada kot opozicija skušata ugoditi odnose s hierarhijo. V vladi ni najbolj simpatično odjeknilo opozorilo, ki ga je te dni izrekel kordobski naškof kardinal Primatesta. Ta je izjavil skrb nad možnostjo, da revščina povzroči socialne napetosti. Menil je, da lahko pride do izgrediv, napadov in ropov, če bosta revščina in lahkota še naprej pritiskali na široke družbene plasti.

V vladi so nekateri funkcionarji kar zavračali te trditve. Drugi krogi v vladi se tolažijo, da se razmerje ublaži, ko pride na obisk v argentino kardinal Angelo Sodano. To je zopet genialna poteza argentinskega poslanika v Vatikanu.

Z druge strani pa opozicija tudi ne zaostaja. Beležimo lahko vedno več sestankov med cerkevno hierarhijo in predstavniki Povezave. V tem zlasti prednjači Graciela Fernandez Mejjide, ki je po sestanku s predsednikom škofovske konferenčne msgr. Karličem kar vpeljala navado, da vsakem obisku v notranjosti države. Prav tako so se gospodarske ekipe Povezave sestale s člani socialne komisije konferenčne. Čedalje več sestankov je tudi med politiki opozicije in raznimi vplivnimi laiki. Politiki skušajo doseči, da Cerkev vsaj javno ne bi nastopala proti Povezavi. V cerkvenih krogih pa tudi računajo z možnostjo, da bo morda nekoč levica sedela v vladni palači in se je treba na to pripraviti s čim bolj umirjenimi odnosi. Ne eni ne drugi pa ne zanikajo, da jih ločijo važna in težka vprašanja, kot n.p.r. vzgojni sistem ali vrednost nerojenega življenja.

V tem je seveda zaznati, da so cerkveni krogi bliže radikalni De la Rui kot pa Graciela. A celoten postopek zblíževanja je še na začetku in si ga bomo drugič bolj podrobno ogledali.

Zgodilo se je v Sloveniji...

NOVA TISKARNA DELA

Ljubljanska županja Vika Potočnik in direktor Dela Tit Doberšek sta odkrila temeljni kamen za novo Delovo tiskarsko središče. Gre za enega večjih gospodarskih projektov v slovenski prestolnici, saj vrednost nove Delove tiskarne znaša več kot 22 milijonov DEM. Od te vsote je le tretjina tujega kredita, ostalo pa so lastna sredstva družbe Delo. Gradil jo bo ljubljanski SCT.

NOVI DNEVNIK

Od 4. junija je slovensko medijsko prizorišče bogatejše za nov dnevnik - Jutranjik. Kot je v uvodniku zapisal direktor in glavni urednik Danilo Slivnik, Jutranjik ne poskuša biti ne levi ne desni, ampak profesionalen in natančen. Jutranjik naj bi po besedah Slivnika zapolnil vrzel na medijskem trgu, na katerem manjka kritičen in dosleden časopis. Bralce želi predvsem seznanjati s pomembnimi dogodki v državi in s silnicami, ki se pojavljajo v ozadju letih. Direktor in glavni urednik novega dnevnika je Danilo Slivnik, pomočnik glavnega urednika je Vinko Vasle, odgovorni urednik pa Janez Markeš.

VLADIMIR KOS:

CVET, KI JE REKEL NAGASAKI

V prostorih Svetovnega slovenskega kongresa so 28. maja predstavili pesniško antologijo Cvet, ki je rekel Nagasaki slovenskega zdomskega pesnika, esejista, predavatelja ter misionarja Vladimirja Kosa. Pesmi, spremno študijo in kronologijo je pripravil Franc Pibernik. Po njegovem mnenju je bila najboljša Kosova pesniška zbirka Dober večer, Tokio iz leta 1960 s svojim prodorom v modernizem in avangardnost daleč pred pesniškimi zbirkami, ki so do takrat izšle v Sloveniji. Kos v Sloveniji ni bil poznan, zelo pa v Argentini, je dejal Pibernik. Knjiga je pri Založbi Obzorja Maribor izšla z denarno pomočjo ministrstva za kulturo, urada RS za Slovence v zamejstvu in svetu ter mestne občine Maribor.

ZDA DALA 10.000 DOLARJEV

Odpravnik poslov na ameriškem veleposlaništvu Paul Reid je izročil ček v vrednosti 10.000 dolarjev Rdečemu križu Slovenije v sklad za pomoč žrtvam potresa, ki je letos aprila prizadel Bovec in okolico.

Pismo Milanu Kučanu

Zakaj, gospod predsednik države, zagovarjate delitev Slovencev v dobre in zle, zakaj odlikujete z najvišjimi državnimi odlikovanji ljudi, ki si tega ne zaslužijo, obsojate pa drugo stran, ki si je prizadevala za onemogočanje boljše revolucije?

Potem ko sem v ljubljanskem Delu 20. marca letos prebral fotovest o tem, da ste odlikovali generala Lada Ambrožiča - Novljana z zlatim častnim znakom svobode, sem se zgrozil nad tem, kar se dogaja v moji domovini, za kar Slovenijo še vedno imam. Dobesedno nemogoče je mogoče.

Dobesedno odtrgati sem si moral dragoceni čas, spoštovani gospod predsednik, da mi je uspelo pogledati malo bolj natančno to „dragoceno“ slovensko vojaško - zgodovinsko literaturo in prišel do naslednjih presenečenj:

1. Gubčeva brigada je 12. decembra 1942 napadla postojanko vaški straž v Ajdovcu. V izrazito neenakem boju so pobili 22 domačinov, 21 pa zadeli. Lado Ambrožič - Novljan, ki je bil takrat komandant Gubčeve brigade, je podpisan pod smrtno obsodbo vaškim stražarjem, ki so jih nato na Brezanovi Rebri pobili. (Lado Ambrožič - Novljan: Gubčeva brigada, Ljubljana 1972, str. 92 do 105).

2. Dne 26. decembra 1942 je Gubčeva brigada pod poveljstvom Lada Ambrožiča - Novljana napadla grad Dob pri Mirni. Takrat so pobili sedem članov Mavsarjeve družine: Očeta in mater ter pet otrok; najmlajši je imel šele devet let (Lado Ambrožič - Novljan, Gubčeva brigada, Ljubljana 1972, str. 117 do 127).

3. Dne 12. januarja 1945 je osma brigada (Levstikova) izgnala vse prebivalce vasi Hinje v Suhi krajini in vaško cerkev so nato požgali. (Janez Perovšek - Pelka: L. Naprej. Osmo slovenska narodno osvobodilna brigada Fran Levstik, Beograd, 1968, str. 117).

Omenjena brigada je sodila v XV. divizijo.

4. Dne 15. marca 1945 je 12. brigada, ki je bila v okviru XV. divizije, izgnala vse prebivalce vasi Žvirče v Suhi krajini. Vas so nato požgali, minerji inženirskega bataljona XV. divizije pa so potem razstrelili vse ostanke hiš in cerkve.

(Lado Ambrožič - Novljan, Petnajsta divizija, Ljubljana 1973, str. 609).

Naj bo dovolj teh biserov literature, gospod predsednik! Vam ti izvlečki iz „dragocene“ slovenske vojaško zgodovinske literature najbrž ne povedo veliko, sicer bi gospoda generala ne mogli odlikovati. Zato ponavljam vprašanje, zakaj delite Slovence na dobre in zle. Na komuniste in partizane na eni in nas slovenske domobrance na drugi strani. Zakaj še kar naprej dokazujete, kako smo še vedno drugorazredna kasta, gospod predsednik?

Zaradi takšne obravnave na žalost tudi pred zakonom nismo vsi enaki. Sam se moram še v teh časih zagovarjati pred sodiščem za svoje medvojna ravnanja oziroma ravnanja mojega spremljevalca, tisti pa, ki so med vojno in po njej pobili cvet slovenskega naroda, veljajo za junake, in vi, gospod predsednik, jih odlikujete. Pribiti pa je treba, da so pobijali za revolucijo, in ne za osvoboditev Slovenije. Prihaja pa čas, ko bo treba nujno soditi za zločine tistim izpirjencem, ki so mene in meni enake prisilili, da smo se jim uprli. Komunisti so bili in so še vedno navadni zločinci in kriminalci, saj so slovenskemu narodu prizadeli več žrtev in škode kot vsi trije tuji okupatorji. Prihaja tudi čas, da slovenski narod začuti dolžnost po končni zgodovinski in pravni obsodbi zločinske komunistične preteklosti, ki je povzročila največjo tragedijo v zgodovini našega naroda. In prihaja čas, ko bo treba obsoditi tudi tiste, ki še danes zagovarjajo in podpirajo to

Drnovšek v Avstraliji in Novi Zelandiji

Predsednik vlade Janez Drnovšek z delegacijo je obisk v Avstraliji sklenil s srečanjem s predstavniki vlade kakor tudi z avstralskimi poslovneži. Avstralski sodelovniki so izrazili predvsem zanimanje za gospodarski razvoj Slovenije, možnosti sodelovanja med državama, pa tudi za slovensko turistično ponudbo ter ob tem za infrastrukturo in prometne povezave.

Premier Drnovšek se je udeležil kosila, ki ga je priredil slovenski častni konzul v Sydneyu Alfred Brežnik, pa tudi pripravil sprejem za predstavnike slovenske skupnosti v Sydneyu in na njem sporočil povišanje slovenskega častnega konzulata v Sydneyu v generalni konzulat. (avstralski častni konzul v Sloveniji je Viktor Baraga).

6. junija je Drnovšek začel uradni obisk na Novi Zelandiji. Prve dni obiska je preživel na Severnem otoku, kjer je obiskal Maorski institut za obrt in umetnost, nato pa je odšel v Wellington, kjer se je srečal s podpredsednikom vlade in finančnim ministrom, nato predaval na novozelandskem Institutu za mednarodne zadeve, zvečer pa je bil na večerji, ki jo je priredila predsednica vlade Shipleyeva.

kriminalno organizacijo.

Rad bi vas izločil, gospod predsednik, vendar ob tem, ko izročate odlikovanja ljudem, ki jim ne pripadajo, menim, da to kriminalno organizacijo podpirate tudi sami. Ob takih vaših ravnanjih pa ne more noben svobodoljub in demokratični človek ostati neprizadet. Vem, gospod predsednik, da resnica boli, je pa potrebna.

Vinko Levstik (Mag, 20. 5.)
Delo pisma ni hotelo objaviti

Stiki med oddaljenima državama so precej redki, gospodarsko sodelovanje pa nadvse skromno. Lani je blagovna menjava med Slovenijo in Novo Zelandijo dosegla le 3,4 milijona ameriških dolarjev, kar je 0,02 odstotka celotne slovenske menjave s svetom. Na Novo Zelandijo radi zahajajo slovenski turisti, sicer pa tam stalno živi okoli 30 slovenskih družin.

NOVICI S PRIMORSKE

DVA JUBILEJA sta praznovala pevska zbora Igo Gruden iz Nabrežine. Pred tridesetimi leti je pod vodstvom danes že pokojnega Sergija Radoviča začel prepevati moški zbor, pet let kasneje pa še ženski. Praznovali so ju v domači cerkvi sv. Roka pod vodstvom prof. Bojane Kralj iz Sežane: zbora sta vsak zase zapela po šest pesmi, v mešani zasedbi še štiri, ob koncu pa so se pridružili še bivši pevci in za nameček zapeli tri pesmi. Ob priliki je izšla brošura z naslovom Iz kanna rastejo rože ljubezni in kasete s posnetki v živo.

DVA ZAMEJSKA ZBORA sta prejela prvi nagradi na 33. državnem zborovskem tekmovanju v Vittorio Veneto. Med štiridesetimi zbori iz vse Italije je v kategoriji za resno glasbo v izvedbi mešanih zborov prejel prvo nagrado zbor Hrast iz Doberdoba (dirigent Hilarij Lavrenčič), pri izvedbi priredb ljudskih pesmi pa je žirija priznala prvo mesto mešanemu zboru F.B. Sedej iz Števerjana (dirigent Bojan Kralj), združen z zborom Vesna iz Križa. V prav tej kategoriji je doberdobski zbor zasedel drugo mesto.

MARKO KREMŽAR

VOJNI ZLOČIN

JUNIJSKA RAZMIŠLJANJA

Isti večer (14. maja) je general Robertson, kot odgovor na vprašanja, kaj naj naredijo angleške čete z 200.000 člani hrvaške in s civilisti, ki se z njimi bližajo jugoslovanski meji pri Pliberku, izdal povelje, naj se „Jugoslovani, ki so služili v nemški vojski, razorožijo in izročijo krajevnim jugoslovanskim silam“. Znano je, pravi avtor, da „Alexander ni dovolil, da bi hrvaška vojska prišla na Koroško.“ Res so Hrvat pri Pliberku, ko so hoteli prestopiti mejo 15. maja, zavrnili oddelki irske pehote. (str. 27, 28 op. 5) Po avtorjevem mnenju (str. 26) bi Robertsonovo povelje morda lahko veljalo tudi za 13.000 hrvaških vojakov, ki so bili razoroženi na Vetrinjskem polju, nikakor pa ne za ostale Jugoslovane.

Naslednji dan 15. maja se je sestel brigadir Low, šef štaba 5. korpusa, s Titovim odposlancem polkovnikom Hočevarjem, z namenom „koordiniranja obeh armad“. Hočevar je želel imeti skupaj z Britanci nadzor nad begunskimi taborišči. Low je to zavrnil, a obljubil, da bodo „čimprej mogoče poslali v Jugoslavijo vse Hrvat, ki so na njihovem območju. Kako je ta nesporna ponudba, da se vrne v Jugoslavijo Hrvat - po vsej verjetnosti le vojake - prešla v načrt, poslati tja vse ljudi z Vetrinjskega polja, ni bilo nikoli pojasnjeno.“ (str. 30)

Komaj dva dni po tem, 17. maja, je brigadir Low podpisal povelje, da se „prede vse Jugoslovane na območju Korpusa Titovim silam, čimprej mogoče.“ Pri tem je poudarjeno, da prizadetim „ne sme biti rečeno“, kam jih pošiljajo. (str. 28 in 59) Ko so leta 1985 vprašali, zakaj so skrivali pred

jugoslovanskimi begunci, kam jih pošiljajo, je Low mirno odgovoril, da „če niso vedeli, kam gredo, je bilo verjetneje, da bodo šli v pripravljen transport“. (str. 31) Pri tem je odgovornost sedanjega lorda Aldingtona tem večja, ker je po mednarodnem pravu (20. člen Ženevske konvencije) določeno, da morajo biti „vojni ujetniki v primeru, da jih premestijo, vnaprej obveščeni, kam jih selijo.“ (str. 322) Če pa ljudje na Vetrinjskem polju niso bili vojni ujetniki, so kot begunci „imeli pravico do bolj človeškega postopanja, kakor določeno v Ženevi, in ne manj“. (str. 322 op. 1)

Komaj nekaj ur po tem, ko je Low podpisal gornje povelje, je izdal maršal Alexander prve nasproten ukaz, po katerem naj bodo „vsi četniki in jugoslovanski disidenti evakuirani v britansko koncentracijsko cono Distone“, to je v prvi administracijski distrikt (Distrit one), ki je obsegal italjansko obmejno ozemlje. „Alexander pojasnjuje, da je tam že 11.000 Jugoslovancev (srbski dobrovoljci) in da je preostanek, ki naj bo preseljen, nekako 24.000 oseb, to je natančno število ljudi v Vetrinju, vključno četniki in Hrvatje, (z izjemo ruskega Korpusa, ki pa je bil takrat že rešen)“. (str. 31, 32.)

Ta navodila, ki so „izginila“ iz vojnega arhiva 5. korpusa, a so ohranjena med drugim tudi v ZDA (US National Archives) (str. 31, op. 13), poudarjajo, „da bo o končni namestitvi vseh teh ljudi odločeno na ravni vlade“. To je bilo, kot pravi avtor, povsem v skladu s politiko Vojnega kabineta (War Cabinet), kjer je bilo jasno, da nihče od teh ljudi ne bo izročil Titu. Edino kar je bilo

(2)

treba odločiti, je bilo, kam naj vsi gredo. „Churchill je dal navodila že 29. aprila, naj bodo anti-titovske sile 'razorožene in nameščene v begunskih taboriščih'. (str. 32) Osmo armada pa je 3. maja sporočila 5. korpusu med drugim: „Četniki, Mihajlovičeve čete in drugi jugoslovanski disidenti... bodo vzeti kot predano osebje in se bo v skladu s tem z njimi postopalo. Končno se bo o njih odločalo na vladni ravni.“ V skladu s temi navodili, ki pa so izginila iz arhiva 5. korpusa, (str. 32, op. 15) bi moralo biti že omenjeno Alexandrovo povelje z dne 17. maja, ki je poznano kot „Distone order“, dovolj jasno, da je treba jugoslovanske begunce prepeljati v Italijo in ne v smrt.

Britansko zunanje ministrstvo (Foreign Office) je verjetno slutilo (ali vedelo), da se kuhajo v zvezi z Jugoslavijo nenavadne stvari, ker je odposlalo poveljstvu 8. armade navodila, da se je treba „izogniti vsakega obvezujočemu ('signed'), to je dobesedno 'podpisanimu' dogovoru z jugoslovanskimi poveljniki“. Ta navodila je prejel 5. korpus dne 17. maja. (uvod VI in str. 33) Brigadir Low je skrbno pazil, da ni podpisal ničesar, čeprav se je zavezal v pogovorih s partizanskim polkovnikom Hočevarjem in kak dan kasneje z njegovim kolegom polkovnikom Ivanovičem glede vračanja beguncev.

Vse kaže, da je dobilo poveljstvo 5. korpusa, verjetno po Macmillanu, ustna navodila „iz vladnih krogov“, naj se rešijo prisotnosti Titovih partizanov na Koroškem tako, da jim v zameno izročijo njegove nasprotnike - begunce. Toby Low ni poslušal povelja nadrejenih, ampak ljudi, ki so mu obljubljali politično kariero. Nekaj dni po tem, „ko je bilo povelje o izdaji in predaji podpisano, je Low odšel v Anglijo in se posvetil politiki v vrstah konservativne stranke. Minister Eden, ki je bil eden glavnih zagovornikov jaltškega dogovora o

vračanju sovjetskih državljancev v roke Stalinu, je čestital Lowu k uspešni rešitvi Titovega umika s Koroške. (str. 15) Za svoje 'zasluge' je odvetnik in rezervni brigadir Low postal lord Aldington.

Partizani pod Titovim poveljstvom so se 20. maja 1945. leta umaknili s Koroške za ceno 25.000 življenj.

Dne 23. maja, ko je bilo vračanje Hrvatov skoraj končano, je vrhovno zavezniško poveljstvo v Caserti (Alexander) izdalo nujno povelje 8. armadi kot odgovor na zahtevo, naj potrdijo trenutno politiko v zvezi z jugoslovanskimi begunci: „Potrjeno je, naj bodo vsi Jugoslovani na območju 8. armade vrnjeni v Jugoslavijo, razen če bi bilo za to treba uporabiti silo. V takem primeru naj se z njimi odredi v skladu s prejšnjim (Distone) poveljem,“ kar je pomenilo, da ne bo nasilnega vračanja in da ostane v veljavi ukaz o zbiranju vseh disidentov v Italiji. Skoraj takoj po tem povelju pa je bilo poslano prav od tam Alexandrovo povelje 15. armadnemu zboru, katerega del je bila 8. armada in tako tudi 5. korpus na Koroškem: „Noben Jugoslovane, ki je prišel v roke Zavezniških čet, ne bo vrnjen v Jugoslavijo ali predan jugoslovanskim četam proti svoji volji. To vključuje četnike, ustaše, Hrvat, Slovence in razne begunce ter civilne disidente, vključno ženske in otroke. Vsi zgoraj omenjeni bodo premeščeni v primerna koncentracijska območja in tam preverjeni“ ('screened', pomeni lahko tudi 'obvarovani'). Kljub temu, da je bilo to navodilo v popolnem nasprotju z ukazom brigadirja Lova, ta ni bil preklican. Značilno pa je, da je bil tudi ta dokument dolgo „založen“ in je bil najden po končanem procesu le v arhivu britanskega „Foreign Office“. (str. 35 in op. 21.)

Nadaljevanje prihodnjic

Pisali smo pred 50 leti...

Prijatelji nam pišejo

„Svobodna Slovenija“ se je že s svojimi prvimi številkami, ki so izšle v Argentini, tako priljubila slovenskim emigrantom, kjerkoli pač žive, da od povsod dobivamo pisma, v katerih nas prosijo, naj jim list redno pošiljamo, ker ga slovenski protikomunistični emigranti zelo radi berejo. Tej njihovi želji smo radi ustregli in danes „Svobodna Slovenija“ zahaja že skoraj v vsako večjo slovensko skupino v vse dele sveta.

Prijatelj lista, ki živi v Ekvadorju, v pismu med drugim pravi: „Iskreno se Vam zahvaljujem za pozornost s pošiljanjem lista. Prosim, da mi ga redno pošiljate na poslani naslov. Naročnino odnosno prispevke za tiskovni sklad Vam bom poslal takoj, kakor hitro se bom malo opomogel na novem mestu.“

V Kanadi živi večja skupina protikomunističnih Slovencev. Njihov predstavnik

nam je poslal sledeči dopis:

„Od bivšega slovenskega begunca, ki je bil še nedavno v spittalskem taborišču, danes pa je že v Kanadi, sem dobil pismo, v katerem mi sporoča, da je z njim v Kanadi že 80 slovenskih fantov, vsi delajo na progji Monteval - Toronto po 10 ur na dan. Dnevno zaslužijo okrog 6 kanadskih dolarjev... Zvedeli so že, da v Argentini zhaja „Svobodna Slovenija“ in prosijo, da bi jim list redno pošiljali.“

Vse prijatelje lista v inozemstvu prosimo, da nam sporoče, ali list redno prejema ali ne. Vsem ga namreč redno dostavljamo, zato prosimo, da nam vsako nerednost pri dostavi lista sporoče, da jo bomo skušali odstraniti. Prosim jih tudi, da nam redno pošiljajo krajše dopise o življenju naših ljudi po svetu.

Svobodna Slovenija, št. 15, 22. junija 1948

Slovenija, moja dežela

Semeniška knjižnica v Ljubljani

V času protireformacije in prosvetljenstva se je kulturno delo nadaljevalo tudi tako, da so si izobraženci zelo prizadevali ustanoviti bogato znanstveno knjižnico. Prišel je z idejo ljubljanski škof Hren in nadaljevali ljubljanski znanstveniki, zbrani v Akademiji Operozov. Leta 1701 so podpisali ustanovno listino predsednik akademije Janez Krstnik Prešeren, humanist Janez Anton Dolničar in škof Sigismund Herberstein. Določili so, da bodo svoje knjige izročili v skupno rabo, povabili pa še druge tovariše, naj storijo isto.

To se je takoj izvršilo. Urejanje je potekalo počasi, kakor tudi dotok knjig. Prostor je knjižnica dobila v semenišču, ki so ga istočasno zidali. Giulio Quaglio, ki je poslikal stolnico, je izdelal tudi krasno fresko na stropu.

Duhovniki so večinoma zapuščali svoje knjige tej knjižnici, ki se je tako bogatila. Večkrat dokupovali knjige in tudi izdelali kataloge. Prostore so večkrat predelali in povečali. Ko se je leta 1919 ustanovila Teološka fakulteta, so tja posodili več knjig študijske vsebine.

V knjižnici je 377 latinskih, nemških in slovenskih starih rokopisov. Znamenita je latinska biblija iz 13. stoletja, dar Turjaških grofov škofu Hrenu leta 1614. Nemški rokopis Ein Schatz der Armen iz 15. stoletja je znamenit zaradi vlepljenih bakrore-

zov in svetovno redkega testnega odtisa Kristusa na Oljski gori. Tudi ima knjižnica 22 inkunabul, knjig iz prvih časov tiska. Med rokopisi pa sta važni Dolničarjeva Zgodovina ljubljanske stolnice ter Bibliografija starih kranjskih znanstvenikov in umetnikov.

Leta 1951 je bila knjižnica razglašena za kulturni spomenik, saj je res izredni biser starega znanja in lepote v mestu Ljubljani.

Začetnica F iz Turjaške biblije

Poročilo šolskega referenta

Učiteljstvo in šolarji so sodelovali pri verskih srečanjih, prvem svetem obhajilu, birmi, procesiji sv. Rešnjega telesa in romanja v Luján.

Šole imajo samostojne nastope in sodelujejo pri prireditvah krajevnih domov.

V vseh šolah imajo zadnjo soboto v mesecu šolsko sveto mašo.

Pri roditeljskih sestankih so sodelovale voditeljice, kateheti in učiteljice. Na nekaterih je predavala prof. Milena Ahčin.

Šolski odsek ZS nudi vsem šolam knjige, zvezke in učne pripomočke. Na koncu šolskega leta podari vsem učencem izpričevala, ki jih je izoblikoval Stanko Snoj, Vera Breznikar Podržajeva je pripravila delovni zvezek za našo knjigo „Zdomski živčav“.

Šolam je na razpolago arhiv igrice in priložnostnih deklamacij. Marsikdo najde marsikaj zanimivega in koristnega.

MARJETA SMERSU BOLTEŽAR

Kotiček moje domovine

Iz govora na obletnici Slovenskega doma v San Martinu

Čeprav je pravno ime našega Doma „kotiček moje domovine“, ga na splošno kličemo bolj po domače in bolj intimno: naš dom. In danes je torej dan tega našega doma, ki je tistim, ki so začutili potrebo, da so ga zgradili, - in to ni bila malenkost, marveč napor združen z mnogimi žrtvami tako denarnimi kot časovnimi, - pomenil nek nadomestek za domovino, zato so tudi skušali vnesti vanj, kolikor se je pač dalo slovenskega duha: po stenah križe in slike, pod okna nagelj in rožmarin, po dvoriščih pa so zasajali lipe.

V prvih letih našega zdomstva se je pojavila ta nujnost, da si ustanovimo v krajih kjer so bile naseljene večje skupine Slovencev širom Argentine, svoje domove, svoje „koščke domovine“. Domovi so postali zatočišče, kjer smo se počutili varnejše in gotovejše. In tako so se polagali temeljni kamni in se blagoslavljali številni Domovi.

Izselitev iz domovine je povzročila v nas hudo izkoreninjenje, ki je bilo toliko hujše, ker je bilo primorano in nenadno, v deželo, ki je nudila precej različno okolje od našega prejšnjega. Zato je bilo potrebno strniti to naše malo slovensko občestvo in oblika Domov je bila najbolj primerna. Saj je v njih slovenski človek še nekako lahko živel svoje nekdanje življenje, imel svoj status, svoje mesto. Po sobah, v začetku prav bornih, je odmevala slovenska govornica, naši otroci so tod prepevali slovenske pesmi in recitali Prešerna, Kunčiča in Gregorčiča. Domovi so bili nedvomno za lastnim domom tisto zatočišče, kamor se je naš človek lahko zatekel v stiski.

Domovi pa so bili prepotrebni tudi naši mladini, morda še bolj kot nam. Čeprav bi se na prvi pogled zdelo, da ni tako, saj se je mlajši rod že kar naravnost vračal v novo kulturo in novo občestvo, pa to ni tako. Pognati korenine v tuji zemlji ni lahko. Po starših in po lastnem domu so bili otroci starega sveta, po šolah in novi okolici pa so že korakali v novega. Treba je bili pomagati, da so znali oboje, to se pravi, našo kulturno dediščino in tisto, ki jo jim je nudila okolica, povezati v harmonično enoto.

Integracija v novo skupnost, marveč pravilna integracija, ni opustitev ali izgubitev ene narodnosti in prevzem druge, to se pravi, ne zamenjava nečesa za nekaj drugega, marveč obogatitev tega, kar že imamo, z nekaj novim.

Kaj ugotavljamo po petdesetih letih izseljenstva v Argentini in sicer tudi v našem Sanmartinskem domu? Dom se je povečal, polepšal. Vendar je veliko organizacij, ki so v začetku delovale, v teku časa preminulo.

Kar pa opažamo z največjo zaskrbljenostjo in žalostjo, pa je pomanjkanje mladine, predvsem visokošolske. Eden izmed razlogov je gotovo tudi ta, da mladina ne najde v Domu pravega kulturnega zaledja.

Neke vrste zadoščenje pa je, ko se vračajo kot poročeni možje in žene in pripeljejo svoje otroke. Torej le niso pozabili, le niso čisto izkoreninjeni. Ne moremo si predstavljati, kako bi ohranili živo narodno zavest brez znanja našega jezika. Zakaj bi prikrajšali naše otroke za veljavo še enega moža, ker jim je sorazmerno še vedno lahko priučiti se slovenščine.

Petdeset let po našem prihodu v to deželo je dorasel med nami že drugi, tukaj rojeni rod, to se pravi: otroci že tukaj rojenih otrok in tudi že tretji rod. Koliko od njih sploh še govori slovensko in koliko ter kje govorijo, koliko od njih zna kaj slovenskega napisati, koliko jih sodeluje pri naših organizacijah, pri naših odborih, koliko se jih je povsem oddaljilo?

Torej, ali lahko predvidevamo koliko časa bo ta Dom in drugi naši Domovi obstali tako ali pa malo drugače, kot jih danes poznamo? Kdo bi vedel odgovor. Naša iskrena želja je, da še mnogo, mnogo generacij. Nobeden pa ne ve za formulo, kako to doseči.

Eno pa je gotovo. Četudi ta naš Sanmartinski dom čez nekaj generacij ne bo več to, kar je danes, bo vendar v njem neizpodbitno ostal naš duh, spomin tistih prvih pionirjev pred petdesetimi leti, ki so preživeli in se zatekli v to zemljo „dobrega zraka“. V tem Domu bo ostal sad njihovega trpljenja, njihovega upanja in požrtvovalnosti. Izpolnili smo svoje poslanstvo.

Mi pa ne bodimo malodušni. Danes voščimo iz vsega srca temu našemu Domu vse najboljše za obletnico z željo, da bi še dolga leta pod to streho odmevala tista naša priljubljena: Kjer rod je tvoj, kjer Sin je tvoj, tam si, Slovenija.

Iz pogovora z Antonom Drobničem

Policija do zdaj ni dala niti ene same ovadbe - ne zoper italijanske ali nemške vojne zločince, kaj šele zoper rdeče slovenske. Ko sem nastopil mandat, sem svojim podrejenim in ministrstvu za notranje zadeve poslal okrožnico s priporočilom, naj pospešijo delo pri odkrivanju vojnih zločinov katere koli domače ali tuje vojskojče se strani. Zgodilo se ni nič. Niti enega brezna nismo izpraznili, niti en vojni in povojni zločin ni raziskan. Medtem pa me tuji opozarjajo, da bodo pri evropskih organih sprožili očitek, da se v Sloveniji ne preganjajo mednarodni vojni zločini. Kajti motite se, če mislite, da se ščitijo le rdeči državljanske vojne, ščitijo se tudi italijanski in nacistični.

Mladina (19. maja)

KOT ZA ČASA TITA

Kljub temu, da je od natečaja za novo stavbo nunciature v Ljubljani, ki je povzročil mali škandal (s pozivom arhitektom k bojkotu natečaja), minilo že nekaj časa, do razglašene izbrane natečajne rešitve in arhitekta še ni prišlo. Nuncij msgr. Edmund Farhat ni želel dati nobene izjave o tem, povedal pa je, da dogovori z arhitektoma se potekajo, v pripravi pa je potrebna dokumentacija, kjer se očitno precej zatika. V Sloveniji imate sicer demokracijo pa tudi birokracijo, ki deluje sila počasi, tako kot v Titovih časih,“ je komentiral.

Strop semeniške knjižnice

Novice iz Slovenije

BRNIK - Na brniškem letališču so odprli nove prostore namenjene za delo letališke službe za balansiranje letal, meteorološke službe in službe letalskih informacij. Skupna površina novih prostorov znaša 600 m², vrednost naložbe vključno z opremo pa je 140 milijonov tolarjev.

KOPER - Pri založbi Lipa Koper je izšel novi alpinistični roman tržaškega pisatelja Dušana Jelinčiča z naslovom Budovo oko, ki ponuja preplet pustolovščine, legende in mistike, predvsem pa soočenje vzhodnega in zahodnega sveta.

LJUBLJANA - Gasilstvo je z več kot 119.000 člani najmnogičnejša reševalna služba v Sloveniji. Samo ob nedavnem potresu v Posočju je 1718 gasilcev opravilo za 21.269 ur dela. Preračunano v finančna sredstva to pomeni, da bi omenjeni gasilci za opravljeno delo - če bi seveda zanj lahko komu izstavili račun - prejeli 54,9 milijona tolarjev.

LJUBLJANA - Minister za okolje in prostor Pavel Gantar je izdal odredbo o začasnih razglasitvi reke Soče s pritokom za naravno znamenitost. Zavarovano območje bo zajemalo reko Sočo od izvira do mosta pri Pršetu, del pritoka Koritnice ter zemljišča ob bregovih reke in pritoka.

GORNJA RADGONA - Na Pomurskem sejmu je predsednik Slovenske gospodarske zbornice mag. Jožko Čuk odprl 11. mednarodni sejem embalaže, tehnike pakiranja, skladiščenja in transporta, imenovan Inpak '98. Na površini 4500 m² je predstavilo svoje izdelke in storitve skupno 160 razstavljavcev, od tega 35 tujih iz desetih držav. Hkrati so s podelitvijo petih oskarjev in 13 priznanj za embalažo sklenili letošnji izbor najboljših in po pričakovanjih tudi najuspešnejših domačih proizvajalcev s tega področja (glej sliko).

Slovenija in šport

CELOVEC, Avstrija - Župan Kranjske Gore Jože Kotnik je v imenu Gorenjske interesne skupnosti in po pooblastilu Vlade Republike Slovenije podpisal listino o pristopu k skupni kandidaturi treh dežel za zimске olimpijske igre 2006 in listino o ustanovitvi skupnega podjetja za promocijo zimskih olimpijskih iger brez meja. Slovenci so pogodbo podpisali zadnji, saj so Italijani uradno potrdili pristop že 16. aprila. Tako je Gorenjska in z njo tudi Slovenija storila formalni korak k skupni kandidaturi in pristopila kot enakopraven partner.

Na zasedanju Izvršnega odbora Mednarodnega olimpijskega komiteja (MOK) v Seville pa je bila predstavljena tudi kandidatura treh dežel za pridobitev ZOI 2006. Predstavitev je bila uspešna in je vzbudila mnogo zanimanja, je povedal namestnik glavarja koroške deželne vlade Michael Ansserwinkler in dodal, da je posebej razveselljivo, da je predsednik MOK Juan Antonio Samaranch sprejel slovensko vabilo, da jeseni obišče prizorišča tekmovanj. Samaranch bo pripotoval v Slovenijo na povabilo namestnika slovenskega zunanega ministra dr. Ernesta Petriča, ki je predsednika MOK povabil v imenu Leona Štuklja na pra-

LJUBLJANA - Na končani razpis za vključitev osnovnih šol Republike Slovenije v poskusno uvajanje programa 9-letne osnovne šole v šolskem letu 1999/2000, se je prijaviło 68 slovenskih šol. Razpis zajema največ desetino od skupnega števila 444 osnovnih šol, kolikor jih je bilo v Sloveniji v iztekajočem se šolskem letu 1997/98. Izbor šol, ki ga bo pripravila omenjena komisija, bo najkasneje do konca oktobra potrdil minister za šolstvo in šport.

LJUBLJANA - Rdeči križ Slovenije je 31 največjim donatorjem, ki so darovali več kot 500.000 tolarjev bodisi finančnih bodisi materialnih sredstev za pomoč prizadetim ob potresu v Posočju, podelil priznanja. Podelitev priznanja so povezali s Tednom solidarnosti, prihodnji teden pa bodo začeli z največjo humanitarno akcijo, ki poteka pod geslom Nikoli sami. Zbrana sredstva, lani so zbrali približno 80 milijonov tolarjev pomoči, bodo namenili socialno ogroženim družinam; samo lani so pomagali več kot 70.000 družinam.

IZOLA - Člani potapljaškega kluba Norik Sub so z organizacijsko pomočjo agencije Publicis Vigro in finančno pomočjo Podravke ter drugih sponzorjev še zadnjič v letošnjem letu izpeljali ekološko akcijo Slovenski potapljači za čisto morsko dno. Tokrat so očistili morsko dno pri svetilniku v Izoli. V akciji je letos sodelovalo 200 potapljačev, pod vodo so prebili 250 ur in opravili 300 potopov. Z morskega dna so potegnili za pet kontejnerjev oziroma sedem kubikov smeti.

NEW YORK, ZDA - Slovenski slikar mlajše generacije Robert Ložar je v newyorški slovenski cerkvi svetega Cirila uspešno odprl svojo prvo razstavo v tujini. Otvoritev razstave pod pokroviteljstvom kulturnega atašeeja Slovenije in pesnika Tomaža Šalamuna so se udeležili številni ameriški Slovenci ter tuji diplomatski predstavniki. Ložar predstavlja novi val modernističnih slovenskih slikarjev. - Tudi v New Yorku je gostovala mednarodna plesna skupina En-Knap. V okviru festivala East of Eden, ki ga organizira The Danspace Project z namenom predstaviti najnovejše plesne težnje Srednje Evrope, so umetniški vodja skupine Iztok Kovač in njegovi plesalci tri večere zapored odplesali svojo uspešnico Zakonitosti kobre.

znanje 100. rojstnega dne slovenskega olimpijca. Ob tej priložnosti bo Samaranch obiskal vse tri dežele in športna prizorišča, ki se potegujejo za izvedbo olimpijskih tekem.

BASILIO DI PINE, Italija - V mestu Basilio di Pine se je odvijala tekma za evropski mladinski pokal. Slovenci lokostrelci so se izkazali, saj je Mitja Burja v okrivljenem loku zmagal, Matej in Maja Marcen pa sta v compaundu osvojila tretje mesto.

PARIZ - Na mladinskem turnirju odprtega teniškega prvenstva Francije v Parizu se je v igri dvojic slovenska igralka Tina Pisnik dokopala do polfinale, ko sta ju z Grkinjo Eleni Danilidou premagali Belgijka Kim Clijsters in Avstralka Jelena Dokič s 3:6, 6:3, 6:3.

MONTE CARLO - V Monte Carlu se je končal prvi od treh plavalnih mitingov iz serije Mare nostrum. Zadnji dan tekmovanja je Metka Sparavec v disciplini 50 metrov hrbtno na izpadanje osvojila 3. mesto z novim državnim rekordom - 30,10, kar je 35 stotink sekunde hitreje od prejšnjega rekorda, ki je bil prav tako v njeni lasti. Alenka Kežar je bila na 100 metrov hrbtno 8. (1:05,36), enako uvrstitev pa je dosegla tudi

Slovinci v Argentini

38. obletnica Slovenskega doma v San Martinu

V nedeljo, 17. maja smo praznovali obletnico ustanovitve Slovenskega doma v San Martinu. Rojaki iz okraja, drugih Domov in zastopniki raznih ustanov so prihili na celodnevno praznovanje. Topel, sončni dan je slavje še oplešal.

Pater dr. Alojzij Kukovica je daroval zahvalno sv. mašo v kapeli Srca Jezusovega. V svoji pridigi nam je podal bogate misli o delu v naši skupnosti. Pevski zbor je ubrano pel Bogu in Mariji na čast pod vodstvom in spremljavi prof. Lučke Marinček Kastelic.

Po zaključku zahvalne slovesnosti smo se pomaknili v gornjo dvorano Doma h kosilu. Vse je bilo lepo, dobro in okusno pripravljeno. Vsa hvala našim skrbnim kuharicam: Magdaleni Belec, Marti Jerman, Marti Rupnik in mladini za potrežbo.

V prijetnem vzdušju je čs kosila kaj hitro minil in že smo stali v dvorani pred mogočno sceno, ki jo je spretno izdelal Anton Paulič. V svoji zamisli je v barvah nakazal slovenski izrastek v argentinsko prostranost. Počasi se je dvorana polnila, gledalci so radovedno čakali na prslavo.

Program smo pričeli s petjem argentinske in slovenske himne. Takoj nato sta Marta Jenko Škulj in Jože Rupnik na poseben in prijazen način pozdravila goste. Predsednik Doma Andrej Peršuh je izrekel vsem dobrodošlico in pozdravil opolnomočenega ministra veleposlaništva Republike Slovenije Tomaža Kunstlja, predsednika Zedinjene Slovenije Marjana Lobodo in gospo, dr. Alojzija Kukovico, ki je zastopal prelata Jožeta Škerbca, župnika Francija Šenka in vse zastopnike bratskih Domov. Slavja so se udeležili tudi gostje iz Slovenije, člani Inštituta Jožef Štefan. Marjeta Smersu Boltežar je v svojem lepem govoru orisala življenje slovenskih Domov v preteklosti, sedanjosti in bodočnosti.

Ob zvokih Beethovneve Pesmi radosti so prikorakali z desne pevski zbor in z leve učenci Rožmanove šole in se postavili vsak na svoje mesto. Poslušaj, brat, to pesem radosti, veselja... so zapeli v pozdrav. Pesem je združila v en sam glas in hotenje tri rodove: pela sta babica in dedek z vnuki, oče in mama z otroki. Celoten program je harmonično potekal pod geslom: „Vesela domovina, pozdravljena iz vselega srca!“ Gospa Lučka je intonirala zdaj najmlajšim, zdaj starejšim. Marta in Jože sta po domače in igrivo povezovala.

Pevski zbor je res z občutkom zapel: Bratci veselji vsi, Škrjanček poje, Veseli letni časi, Po jezeru, Slovenska dežela in Domov v slovenski kraj. Vsi učenci Rožmanove šole so dokazali, da jim je slovenska pesem pri srcu. Recitali so nam tudi Slomškovo „Tri rožice“ (5. in 6. razred) in „Domovina“ Berte Golob. Zbrano smo prisluhnili recitacijam „Vrč“ (Ivan Hribovšek) in Miniatura (France Papež), ki sta nam jih doživeto podali Vera Breznikar Podržaj in Metka Kahne. Lucijana Dimnik pa je prav živahno povedala Župančičevo „Kadar se Ciciban joče“ in spravila publiko v smeh. Učenci 2. in 3. razreda so program popestrili s poskočnim plesom ob melodiji Moj očka ima konjička dva. Prežeti z veseljem in ljubeznijo do slovenske besede smo vsi zaključili s pesmijo Slovenija v svetu.

Tomaž Kunstelj je Domu izrekel čestitke in nas spodbudil k nadaljnjemu delu.

Napovedovalec je izrekel besede zahvale vsem, ki so sodelovali pri pripravi in izvedbi programa. Učiteljice Rožmanove šole: Katica Dimnik, Saša Golob, Vera Podržaj, Irena Peršuh, Regina Leber, Marta Škulj, Danica Petkovšek, kakor tudi pevovodkinja Lučka Kastelic, scenograf Anton Paulič in Maks Borštnik so poželi aplavz.

Praznovanje se je nadaljevalo ob pogrnjenih mizah in prijateljskem kramljanju.

Šolski otroci in pevski zbor pod vodstvom Lučke Marinček

Osebne novice

Rojstvo: 7. februarja se je rodil v Comodoro Rivadavia **Pavel Andrej Homovc**, sin Janeza in Haline roj. Mischtschenko. Čestitamo!

Smrti: Umril je v Lanusu **Franc Vilfan** (78), v Floridi pa **Rozina Nanut roj. Sakside** (94). Naj počivata v miru!

Nov diplomant. Na višjem državnem konservatoriju „Carlos López Bouchard“ je dokončal študije in prejel diplomo kot „profesor nacional de música“ **Fernando Daniel Fuenzalida Zupan**. Čestitamo.

njena sestra Nataša na 200 metrov prsno (2:39,75). Selektor slovenske reprezentance Ciril Globočnik je po nastopih v Monte Carlu povedal: „Čeprav smo dosegli dva nova slovenska rekorda in tri ženske ter eno moško uvrstitev v A finale, kar je zagotovo lep uspeh glede na močno konkurenco, nisem povsem zadovoljen z nastopi naših. Predvsem Nataša Kežar bi lahko na 200 metrov prsno plavala hitreje, pa tudi nekateri drugi so bili prepočasni. Zdaj potujemo v Barcelono, kjer bo drugi miting Mare nostrum, in tam pričakujem nekoliko boljše rezultate.“

Mali oglasi

TURIZEM

tel. 441-1264 / 1265
Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 4742 - San Justo

PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadst. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148
dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica, Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Almaguer 3351, 1. nadst. "F", San Justo. Tel. 482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 627-4242 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 9. junija 1998

1 dolar	166,30 SIT tolarjev
1 marka	93,56 SIT tolarjev
100 lir	9,50 SIT tolarjev

Obvestila

SOBOTA, 13. junija:

Razstava devetih slovenskih slikarjev pri SKA ob 20. uri v Slovenski hiši.

Domobranska proslava v Slomškovevemu domu ob 19.30 uri.

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 14. junija:

Razstava devetih slovenskih slikarjev pri SKA ob 16. do 20. v Slovenski hiši.

Domobranska proslava na Pristavi.

Družinsko kosilo - kolone na Pristavi.

ČETRTEK, 18. junija:

Redni sestanek Sanmartinske Lige žena-mati. Vabljeni bivši domobranci in možje!

SOBOTA, 20. junija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 21. junija:

Procesija sv. Rešnjega telesa ob 15.30 v Donboskovem zavodu v Ramos Mejia.

SOBOTA, 27. junija:

V Slovenski hiši praznik slovenske državnosti. Ob 19. sv. maša, nato slavnostna akademija in prijateljska večerja.

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v soboto, 27. junija 1998 v Slovenski hiši

Ob 19 uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce.
Ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani in prijateljska večerja.

Vstopnice po \$ 15.- v predprodaji po Slovenskih domovih, v Slovenski hiši in v Slogi.

Slovenska kulturna akcija vabi na odprtje likovne razstave devetih slovenskih slikarjev,

ki bo v soboto, 13. junija 1998, ob 20. uri
v dvorani škofa Gregorija Rožmana v Slovenski hiši.

Razstavljajo: Ivan Bukovec, Andrejka Dolinar, Helena Klemenc,
Tone Kržišnik, Andrej Makek, Tilka Močnik,
Adriana Omahna, Veronika Šparhagl in Milan Volovšek.

Razstava bo odprta tudi v nedeljo, 14. junija od 16. do 20. ure.

SLOVENSKA POMLAD - DESET LET POZNEJE

V atriju Magistrata je predsednik Mestnega sveta Ljubljane Dimitrij Kovačič odprl razstavo ob deseti obletnici procesa proti četverici, ki se je začel z aretacijo Janjeza Janše 31. maja 1988. Slovesnosti ob otvoritvi razstave se je udeležila tudi danes že legendarna četverica: Janez Janša, Ivan Borštnar, David Tasič in Franci Zavrl.

V atriju so razstavljene fotografije in dokumenti od aretacije Janeza Janše prek ustanovitve odbora za varstvo pravic, zborovanja na Kongresnem trgu, „sprehodov“ množice ljudi na Metelkovi pred vojaškimi zapori, do sojenja na Roški, protesti zbranih ljudi proti sojenju v tujem jeziku, množica ljudi navdušeno pozdravlja četverico na svobodi, na Trgu revolucije organizirano zborovanje; na razstavi pa so tudi dokumenti in fotografije iz zaporov na Igu in Dobu pri Mirni.

ZAKON O POPOTRESNI OBNOVI

Državni zbor je s 54 glasovi za in nobenim proti sprejel zakon o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju, na podlagi katerega bo država v letošnjem in prihodnjem letu za obnovo prizadetih območij namenila devet milijard tolarjev ter uredila sistem finančno-razvojnih spodbud za občine Bovec, Kobarid in Tolmin.

Zakaj avtomobili svetijo podnevi?

Ker se v sredstvih javnega obveščanja od pričetka veljavnosti novega zakona o varnosti cestnega prometa v Sloveniji pojavljajo različne polemike o uporabi zasenčenih luči podnevi, so iz ministrstva za notranje zadeve Urada za javno varnost poslali stališče o tem vprašanju.

Kar zadeva varnostne učinke tega ukrepa gre poudariti dejstva iz prometno-varnostnih strategij in načrtov Evropske zveze. V Bruslju so namreč lani sprejeli dolgoročni prometno-varnostni program, kjer je opredeljen tudi ukrep poskusnega uvajanja v države EZ uporabo zasenčenih luči na motornih vozilih podnevi.

Evropski svet za varnost cestnega prometa ocenjuje, da gre v primeru uporabe luči podnevi pričakovati zmanjšanje števila prometnih nesreč za 8-29%, število smrtnih žrtev pa se zmanjša od 2-7%. Na Madžarskem, kjer je uporaba zasenčenih luči obvezna zadnjih šestih let, kažejo na 13% zmanjšanje števila prometnih nesreč v križiščih in čelnih trčenj na ostalih cestah. V upravi so prepričani, da so to dovolj tehtni argumenti za uporabo zasenčenih luči med vožnjo podnevi v Sloveniji.

Del sanacijskih sredstev bo zbran s pomočjo posebnega prispevka. Vsi dohodninski zavezanci bodo tako letos plačali posebni prispevek 0,3%, v letu 1999 pa 0,2% od dohodninske osnove.

PODARIMO KNJIGO BENEŠKIM SLOVENCEM

V dvojezični osnovni šoli v Špetru Slovenov na Benečanskem so 4. junija osnovnošolci iz občine Škofja Loka gostiteljem predali 700 knjig, zbranih v okviru akcije Podarimo knjigo beneškim Slovincem. Akcija so spremljale številne prireditve s sodelovanjem beneških Slovincem; med drugim so na Loškem odru v domačem narečju zaigrali Molierovo komedijo Jur, v knjižnici Ivana Tavčarja pa so pripravili razstavo knjig beneških Slovincem.

ASOCIACIÓN DR. GREGORIO ROZMAN

Sociedad Civil de Beneficencia

Personería Jurídica Nacional Reg. N° C 5344 (I.G.J.) - Sede Legal: Ramón L. Falcón 4158 - Cap. Fed. - Sede Social: Martín Fierro 4202 - San Justo - Teléfono: 669-1684

CONVOCATORIA

De acuerdo a los art. 30 y 33 del Estatuto vigente, La Comisión Directiva de la Asociación de Beneficencia „Dr. Gregorio Rozman“ convoca a la Asamblea General Ordinaria, para el día 28 de junio de 1998 a las 10. hs. que se realizará en la Sede Social: calle Martín Fierro 4262, Barrio Pelufo, San Justo, para tratar el siguiente:

ORDEN DEL DÍA

- 1) Lectura, consideración y aprobación de la Memoria, Balance General, Cuentas de Gastos y Recursos, Inventario General e Informe de la Comisión Revisora de Cuentas, correspondiente al ejercicio cerrado el 28 de febrero de 1998.
- 2) Elección de tres socios presentes para formar la Junta Electoral (art. 38).
- 3) Elección de dos miembros titulares de la Comisión Directiva, por expiración de mandato (art. 19).
- 4) Elección del Revisor de Cuentas, Vocal y dos Vocales Titulares así como los cinco Vocales Suplentes por expiración de mandato (art. 17)

LA COMISIÓN DIRECTIVA

La Asamblea se celebrará sea cual fuera el número de socios concurrentes, una hora después de la fijada en la Convocatoria, si antes no se hubiese reunido la mitad más uno de los socios con derecho a voto (art. 33).

Las listas de candidatos a ser votados, deberán ser presentadas a la Comisión Directiva con diez días de anticipación a la fecha de la Asamblea (art. 35).

Zerovnik José
Secretario

Carman Pedro
Presidente

VSO SREČO IN BOŽJI BLAGOSLOV

Janez in Micka sta rekla **Hočem!**

Za medene tedne imata vozovnice, ki sta jih na obroke dobila z **MasterCard - Carta Sloga.**

V glavni pisarni sta dobila vsak po tisoč pesov nagrade. - Skupno:

DVA TISOČ PESOV

V 76. številkah **STIKA** je objavljeno vse o nagradah in podporah.

Zakaj jih ne bi bili deležni tudi vi?

Telefon za vas : 656 - 6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -

Argentina - Tel.: 307-1044 - Fax: 307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar